

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

3. juni 2022

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-328/20	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig</p> <p><u>Emne:</u> Direkte sag mod Østrig om indeksering af børnefamilieydelse.</p> <p><u>Påstande:</u> — Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7 og 67 i forordning (EF) nr. 883/2004 og sine forpligtelser i henhold til artikel 4 i forordning nr. 883/2004 og artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 492/2011, idet den har indført en tilpasningsmekanisme med hensyn til familietillæg (Familienbeihilfe) og børnefradrag for arbejdstagere (Kinderabsetzbetrag für Erwerbstätige), hvis børn har fast bopæl i en anden medlemsstat. — Det fastslås, at Republikken Østrig desuden har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011, idet den har indført en tilpasningsmekanisme med hensyn til Familienbonus Plus, ægteskabsfradraget (Alleinerzienerabsetzbetrag), eneforsørgerfradraget (Alleinerzieherabsetzbetrag) og underholdsfradraget (Unterhaltsabsetzbetrag) for vandrede arbejdstagere, hvis børn har fast bopæl i en anden medlemsstat. — Republikken Østrig tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Skatteministeriet Statsministeriet	Dom	16.06.22
C-459/20	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</p> <p><u>Emne:</u> Afløst opholdsret for tredjelandsstatsborgere (forælder-barn-relationen)</p> <p><u>Spørgsmål:</u> I. Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for, at en tredjelandsstatsborger, der forsørger sit mindreårige barn, der er EU-borger, nægtes ret til ophold i den medlemsstat, hvor den mindreårige er statsborger, når den mindreårige EU-borger i relation til tredjelandsstatsborgeren befinder sig i et faktisk afhængighedsforhold, og den mindreårige EU-borger befinder sig uden for medlemsstatens eller EU's område og aldrig har befundet sig på EU's område, hvorved den mindreårige EU-borger faktisk nægtes adgang til EU's område?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	16.06.22

	<p>II.</p> <p>(a) Skal (mindreårige) EU-borgere have en interesse i at udøve de rettigheder, de har på grundlag af EU-borgerskabet, eller skal de godtgøre en sådan interesse?</p> <p>(b) Kan det i denne forbindelse spille en rolle, at mindreårige EU-borgere som regel ikke selvstændigt kan gøre rettigheder gældende og ikke selv kan bestemme deres opholdssted, men i så henseende er afhængige af deres forældre, og at dette kan medføre, at der på vegne af en mindreårig EU-borger gøres krav på, at denne udøver sine rettigheder som EU-borger, mens dette måske er i strid med andre hensyn som omhandlet i blandt andet Chavez-Vilchez-dommen?</p> <p>(c) Er disse rettigheder ubetingede i den forstand, at de ikke må mødes med hindringer, eller at den medlemsstat, i hvilken den (mindreårige) har statsborgerskab, selv er omfattet af en positiv forpligtelse til at muliggøre udøvelse af disse rettigheder?</p> <p>III.</p> <p>(a) Skal der ved bedømmelsen af, om der er tale om et afhængighedsforhold som omhandlet i punkt I, lægges afgørende vægt på det spørgsmål, om forælderen, tredjelandstatsborgeren, før sin ansøgning om opholdsret eller før afgørelsen om afslag på opholdsret blev truffet eller før det tidspunkt, hvor en national retsinstans skal træffe afgørelse i en på grund af dette afslag indledt juridisk procedure, varetog den daglige omsorg for den mindreårige EU-borger, eller om der findes andre, som tidligere har påtaget sig denne omsorg og/eller kan fortsætte hermed?</p> <p>(b) Kan det herved kræves, at den mindreårige EU-borger, for at denne faktisk kan udøve sine rettigheder som EU-borger, flytter til EU's område til sin anden forælder, der er EU-borger, men som muligvis ikke længere har forældremyndigheden over den mindreårige?</p> <p>(c) Har det i bekræftende fald nogen betydning, om denne forælder ikke har forældremyndigheden og/eller ikke båret den retlige, økonomiske og følelsesmæssige forsørgelse og ikke er beredt til at påtage sin denne forsørgelse af den mindreårige?</p> <p>(d) Såfremt det fastslås, at forælderen, tredjelandstatsborgeren, alene har forældremyndigheden over den mindreårige EU-borger, betyder dette da, at spørgsmålet om den retlige, økonomiske og/eller følelsesmæssige forsørgelse, skal tillægges mindre vægt?</p>			
C-817/19	<p>Ligue des droits humains (PNR-direktivet)</p> <p><u>Emne:</u> Forholdet mellem PNR-direktivets regler om karakteren af indhentede oplysninger samt indsamling og opbevaring heraf, og Chartrets artikel 7, 8 og 52, stk. 1.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), sammenholdt med denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra d), fortolkes således, at den finder anvendelse på en national lovgivning såsom lov af 25. december 2016 om behandling af passageroplysninger, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet samt Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF? [...] 10. Såfremt Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) på grundlag af besvarelsen af de foregående præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov, der bl.a. gennemfører direktiv (EU) 2016/681, er i strid med en eller flere af de forpligtelser, der følger af de i disse spørgsmål nævnte bestemmelser, kan Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) da midlertidigt opretholde virkningerne af lov af 25. december 2016 om behandling af passageroplysninger med henblik på at undgå retsusikkerhed og muliggøre, at oplysninger, der forinden er blevet indsamlet og lagret, stadig kan anvendes til de formål, der er omhandlet i loven?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Rigspolitiet</p> <p>Til orientering: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Transportministeriet Søfartsstyrelsen</p>	Dom	21.06.22

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
T-363/19	Det Forenede Kongerige mod Kommissionen Påstande: —Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 2526 af 2. april 2019 om statsstøtte SA.44896, der er gennemført af Det Forenede Kongerige vedrørende CFC Group Financing Exemption, annulleres. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	08.06.22
T-92/21	Darment mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse om at nedsætte den til sagsøgeren tildelte kvote for 2021 for markedsføring af hydrofluorcarboner, som sagsøgeren modtog meddelelse om via Kommissionens portal »F-Gas Portal System« den 15. december 2020 og pr. e-mail den 12. januar 2021, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	08.06.22
C-530/20	EUROAPTIEKA 1.1. Skal de aktiviteter, der er omfattet af den omtvistede bestemmelse, anses for reklame for lægemidler i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i afsnit VIII i direktiv 2001/83/EF (»Reklame«)? 1.2. Skal artikel 90 i direktiv 2001/83/EF fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der udvider listen over forbudte reklamemetoder og pålægger strengere begrænsninger end dem, der udtrykkeligt er fastsat i direktivets artikel 90? 1.3. Skal den i hovedsagen omhandlede lovgivning anses for at begrænse reklame for lægemidler med henblik på at fremme en rationel anvendelse heraf som omhandlet i artikel 87, stk. 3, i direktiv 2001/83/EF?	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	GA	09.06.22
C-673/20	Préfet du Gers et Institut National de la Statistique et des Études Économiques 1. Skal artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union og aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen fortolkes således, at unionsborgerskabet fratages de britiske statsborgere, som inden overgangsperiodens udløb udøvede deres ret [org. s. 6] til fri bevægelighed og til frit at etablere sig på en anden medlemsstats område, navnlig de britiske statsborgere, som har boet på en medlemsstats område i over 20 år og været undergivet den britiske såkaldte »15-årsregel«, der fratager dem deres stemmeret? 2. Skal udtrædelsesaftalens artikel 2, 3, 10, 12 og 127, sammenholdt med punkt 6 i præambelen hertil og artikel 18, 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i bekræftende fald anses for at have tilladt disse britiske statsborgere, uden undtagelse, at bevare den ret til unionsborgerskabet, som de nød inden deres lands udtræden af Unionen? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, er udtrædelsesaftalen da delvist ugyldig, for så vidt som den tilsidesætter de principper, der danner grundlag for Den Europæiske Unions identitet, og især artikel 18, 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, men også artikel 39 og [40] i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og tilsidesætter den da proportionalitetsprincippet, for så vidt som den ikke indeholder bestemmelser, som kan tillade de nævnte britiske statsborgere, uden undtagelse, at bevare disse rettigheder? 4. Er udtrædelsesaftalens artikel 127, stk. 1, litra b), under alle omstændigheder delvist ugyldig, for så vidt som den ikke alene tilsidesætter artikel 18, 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, men også artikel 39 og 40 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet den fratager de unionsborgere, som har udøvet deres ret til fri bevægelighed og til frit at etablere sig i Det Forenede Kongerige, deres valgret og valgbarhed ved kommunalvalgene i dette land, og,	Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Social- og Ældreministeriet	O-sag	Dom	09.06.22

	såfremt Retten og Domstolen anlægger den samme fortolkning heraf som Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) i Frankrig, omfatter en sådan tilsidesættelse da også de britiske statsborgere, som har udnyttet deres bevægelses- og etableringsfrihed på en medlemsstats område i over 15 år og været undergivet den britiske såkaldte »15- årsregel«, der således fratager dem deres stemmeret?				
C-69/21	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</p> <p>I Kan en betragteligt forøget smerteintensitet på grund af ophør af en medicinsk behandling ved et uændret sygdomsbillede udgøre en situation, der er i strid med artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med chartrets artikel 1 og 4, såfremt der ikke gives udsættelse med den pligt til udrejse, som følger af direktiv 2008/115/EF (herefter »tilbagesendelsesdirektivet«)?</p> <p>II Er det foreneligt med chartrets artikel 4, sammenholdt med chartrets artikel 1, at der fastsættes en fast frist, inden for hvilken følgerne af den medicinske behandlings ophør skal have vist sig, for at det kan antages, at der foreligger medicinske hindringer for en tilbagesendelsespligt, der følger af tilbagesendelsesdirektivet? Såfremt fastsættelse af en fast frist ikke er i strid med EU-retten, må en medlemsstat da fastsætte en almindelig frist, som er ens(lydende) for alle mulige lidelser og alle mulige helbredsmæssige følger?</p> <p>III Er en ordning, hvorefter følgerne af den faktiske udsendelse kun må bedømmes i forbindelse med spørgsmålet, om og under hvilke betingelser udlændingen kan rejse, forenelig med chartrets artikel 19, stk. 2, sammenholdt med chartrets artikel 1 og 4 og tilbagesendelsesdirektivet?</p> <p>IV Kræver chartrets artikel 7, sammenholdt med chartrets artikel 1 og 4 og på baggrund af tilbagesendelsesdirektivet, at udlændingens helbredsmæssige tilstand og den behandling, han er genstand for i medlemsstaten, skal bedømmes i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt privatlivet skal føre til en opholdstilladelse? Kræver chartrets artikel 19, stk. 2, sammenholdt med chartrets artikel 1 og 4 og på baggrund af tilbagesendelsesdirektivet, at der ved bedømmelsen af, om helbredsproblemer kan udgøre hindringer for udsendelsen, skal tages hensyn til privatlivet og familielivet som omhandlet i chartrets artikel 7?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	09.06.22
C-154/21	<p>Österreichische Post</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>Skal artikel 15, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT 2016, L 119 [...], s. 1 [...]) fortolkes således, at retten til adgang er begrænset til oplysninger om kategorier af modtagere, såfremt konkrete modtagere ved planlagte videregivelser endnu ikke ligger fast, men at denne ret nødvendigvis også omfatter modtagere af disse videregivelser, når der allerede er blevet videregivet oplysninger?</p>	Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	O-sag	GA	09.06.22
C-187/21	<p>FAWKES</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at kun værdier, der fremgår af den database, der er oprettet på grundlag af medlemsstatens egen toldmyndigheds toldklareringer, kan og skal tages i betragtning som toldværdi?</p> <p>2. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende, er det med henblik på fastsættelsen af toldværdien i henhold til artikel 30, stk. 2, litra a) og b), nødvendigt at rette henvendelse til toldmyndighederne i andre medlemsstater for at få oplyst toldværdien af lignende varer, der fremgår af deres databaser, og/eller er det nødvendigt at konsultere en fællesskabsdatabase og få oplyst de toldværdier, der fremgår heraf?</p> <p>3. Skal artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i forordning nr. 2913/92 fortolkes således, at der med henblik på fastsættelsen af toldværdien ikke kan tages hensyn til transaktionsværdierne fra transaktioner, som den, der har anmodet om toldklarering, selv har foretaget, selv om hverken den nationale toldmyndighed eller andre medlemsstaters nationale myndigheder har rejst tvivl om disse værdier?</p>	Miljøministeriet Skatteministeriet	O-sag	Dom	09.06.22

	4. Skal kravet vedrørende samme eller næsten samme tidspunkt, som er fastsat i artikel 30, stk. 2, litra a) og b), i forordning nr. 2913/92, fortolkes således, at dette tidspunkt kan være begrænset til en periode på +/- 45 dage før og efter toldklareringen?				
C-243/21	<p>TOYA</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter sammenholdt med artikel 3, stk. 5 og artikel 1, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger til at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed pålægger en operatør af fysisk infrastruktur, som også er udbyder af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller -net, der ikke er udpeget som operatør med en betydelig markedsstilling, forpligtelsen til at anvende forhåndsbetingselser, der er fastlagt ex ante af denne myndighed for adgang til den fysiske infrastruktur hos denne operatør, samt regler og procedurer for indgåelse af kontrakter og gældende adgangsgebyr, uanset om der foreligger en tvist om adgang til operatørens fysiske infrastruktur og eksistensen af effektiv konkurrence på markedet?</p> <p>Alternativ II:</p> <p>2. Skal artikel 67, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 68, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation, sammenholdt med artikel 3, stk. 5, og artikel 1, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger til at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed pålægger en operatør af fysisk infrastruktur, som også er udbyder af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller -net, der ikke er udpeget som en operatør med en betydelig markedsstilling, forpligtelsen til at anvende forhåndsbetingselser, der er fastlagt ex ante af denne myndighed, for adgang til den fysiske infrastruktur hos denne operatør, samt regler og procedurer for indgåelse af kontrakter og gældende adgangsgebyr, uanset om der foreligger en tvist om adgang til operatørens fysiske infrastruktur og eksistensen af effektiv konkurrence på markedet?</p>	Energistyrelsen	O-sag	GA	09.06.22
C-383/21 og C-384/21	<p>Sambre & Biesme m.fl.</p> <p>1) Skal artikel 12, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/2170 af 24. november 2015, om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at denne bestemmelse har direkte virkning?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 12, stk. 3, i nævnte direktiv 2014/24/EU da fortolkes således, at betingelsen for, at en ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde et almennyttigt boligselskab, er repræsenteret i den kontrollerede juridiske persons beslutningstagende organer, i det foreliggende tilfælde et interkommunalt andelsselskab, er opfyldt alene med den begrundelse, at en person, der er medlem af dette interkommunaleandelselskabs bestyrelse, i sin egenskab af medlem af kommunalbestyrelsen i en anden deltagende ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde en kommune, alene på grund af faktiske omstændigheder, og uden at der foreligger retlig garanti for repræsentation, ligeledes er bestyrelsesmedlem i det almennyttige boligselskab, samtidig med at kommunen er andelshaver (ikke eneandshaver) i såvel den kontrollerede enhed (det interkommunaleandelselskab) som det almennyttige boligselskab?</p> <p>3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal en ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde et almennyttigt boligselskab, da anses for at »have en andel« i den kontrollerede juridiske persons beslutningstagende organer, i det foreliggende tilfælde et interkommunalt andelsselskab, med den begrundelse alene, at en person, der er medlem af dette interkommunaleandelselskabs bestyrelse, i sin egenskab af medlem af kommunalbestyrelsen i en anden deltagende</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	09.06.22

	<p>ordregivende myndighed, i det foreliggende tilfælde en kommune, alene på grund af faktiske omstændigheder, og uden at der foreligger en retlig garanti for repræsentation, ligeledes er bestyrelsesmedlem i det almennyttige boligselskab, samtidig med at kommunen er andelshaver (ikke eneandelshaver) i såvel den kontrollerede enhed (det interkommunale andelsselskab) som det almennyttige boligselskab?</p> <p>4) Skal artikel 12, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/2170 af 24. november 2015, om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, fortolkes således, at denne bestemmelse har direkte virkning?</p> <p>5) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 12, stk. 4, i nævnte direktiv 2014/24/EU da fortolkes således, at denne bestemmelse giver mulighed for uden et forudgående udbud at betro en ordregivende myndighed, idet foreliggende tilfælde et interkommunalt andelsselskab, opgaver vedrørende bistand til projektstyring og juridiske og miljøtekniske ydelser, når disse opgaver er en del af et samarbejde mellem to andre ordregivende myndigheder, i det foreliggende tilfælde en kommune og et almennyttigt boligselskab, idet det ikke er bestridt, at kommunen i et »in house-fællesskab« udøver en kontrol over det interkommunale andelsselskab, og kommunen og det almennyttige boligselskab er medlemmer af det interkommunale andelsselskab inden for aktivitetssektoren »konstruktions- og ledelsesmæssige opgaver og indkøbscentral« under det selskabsformål, som de opgaver, som de ønsker at betro dette, netop vedrører, idet disse opgaver svarer til de aktiviteter, som udføres på markedet af specialiserede firmaer inden for konstruktion og ledelse i forbindelse med projektering, udførelse og gennemførelse af projekter?</p>				
C-702/20 og C-17/21	<p>DOBELES HES m.fl.</p> <p>1) Skal den offentlige operatørs forpligtelse til at købe elektricitet til en højere pris end markedsprisen af producenter, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet, under anvendelse af den forpligtelse, der påhviler den endelige forbruger til at betale et beløb svarende til det opnåede forbrug, anses for statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?</p> <p>2) Skal begrebet »liberalisering af elmarkedet« fortolkes således, at liberaliseringen allerede har fundet sted, når visse elementer af frihandel er involveret, f.eks. kontrakter indgået af en offentlig operatør med leverandører fra andre medlemsstater? Kan liberaliseringen af elmarkedet anses for at være begyndt, når lovgivningen tildeler en del af elforbrugerne (f.eks. elforbrugere, der er tilsluttet transmissionsnettet eller ikke-indenlandske elforbrugere, der er tilsluttet distributionsnettet) ret til at skifte eldistributioner? Hvilken indvirkning har udviklingen i reguleringen af elmarkedet i Letland på vurderingen af støtten til el-producenter i lyset af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (med henblik på besvarelsen af det første spørgsmål), navnlig situationen før 2007?</p> <p>3) Såfremt det fremgår af svaret på det første og det andet spørgsmål, at den støtte, der ydes elproducenterne, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, indebærer den omstændighed, at sagsøgeren aktuelt driver virksomhed på et liberaliseret elektricitetsmarked, og at udbetalingen af en godtgørelse for tiden giver sagsøgeren en fordel i forhold til andre operatører på det pågældende marked, da, at erstatningen for tabet skal anses for statsstøtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?</p> <p>4) Såfremt det fremgår af besvarelsen af det første og det andet spørgsmål, at den støtte, der ydes elproducenter, udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, skal det da i forbindelse med statsstøttekontrollen i henhold til denne bestemmelse lægges til grund, at sagsøgerens krav om erstatning for det tab, der er lidt som følge af en ufuldstændig overholdelse af den lovbestemte ret til at modtage en højere betaling for produceret elektricitet, udgør en ansøgning om ny statsstøtte eller en ansøgning om udbetaling af den del af en statsstøtte, der ikke tidligere er modtaget?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	14.06.22

A-1/20	<p>Anmodning om udtalelse fra EU-Domstolen fremsat af Kongeriget Belgien Spørgsmålet vedrører: Er forslaget til den moderniserede energichartertraktat foreneligt med traktaterne, og særligt med artikel 19 TEU og artikel 344 TEUF</p> <p>– for så vidt angår den nævnte aftales artikel 26, såfremt denne bestemmelse kan fortolkes således, at den giver mulighed for anvendelse af tvistbilæggelsesordningen inden for Den Europæiske Union?</p> <p>– for så vidt som denne aftale – såfremt artikel 26 heri skal fortolkes således, at den giver mulighed for anvendelse af tvistbilæggelsesordningen inden for Den Europæiske Union – ikke forudsætter en udtrykkelig særregel eller en eksplicit frakoblingsklausul, herunder i definitionerne af investering og investor i den påtænkte aftales artikel 1, hvoraf det fremgår, at den almindelige ordning i denne artikel 26 ikke finder anvendelse mellem medlemsstaterne?</p>	Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet	O-sag	Udtalelse	16.06.22
C-520/20	<p>Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra Skal artikel 39 og navnlig artikel 39, stk. 3, i Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) fortolkes således, at den tillader en national bestemmelse og administrativ praksis, hvorefter det kompetente håndhævende organ kan og skal afvise håndhævelsen, hvis der er belæg for at antage, at indberetningen til SIS ikke er omfattet af de formål, som den blev registreret for at opnå, og navnlig ikke af formålene med artikel 38, stk. 1?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	16.06.22
C-572/20	<p>ACC Silicones I. Er artikel 63 TEUF (tidligere artikel 56 EF) til hinder for en national skatteretlig bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der af et selskab, der er hjemmehørende i udlandet, og som modtager udbytte af kapitalandele og ikke når minimumsandelen i kapitalen i et selskab i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 90/435 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (som ændret ved direktiv2003/123), med henblik på tilbagebetaling af kapitalindkomstskat kræves dokumentation i form af en attest fra den udenlandske skattemyndighed for, at kapitalindkomstkatten ikke kan modregnes hos selskabet eller hos en selskabsdeltager, der direkte eller indirekte ejer andele i selskabet, eller kan fradrages som driftsudgift eller som erhvervsmæssig udgift, og for, hvorvidt en modregning, et fradrag eller en fremførsel rent faktisk heller ikke har fundet sted, når en sådan dokumentation med henblik på tilbagebetaling af kapitalindkomstskat ikke kræves af et selskab, der er hjemmehørende i indlandet, og som ejer en kapitalandel af samme størrelse?</p> <p>II. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er proportionalitetsprincippet og princippet om den effektive til hinder for kravet om den attest, der er nævnt i det første spørgsmål, når den i udlandet hjemmehørende modtager af udbytte af såkaldte porteføljekapitalandele, reelt ikke har mulighed for at fremlægge en sådan attest?</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	16.06.22
C-65/21 P, C-73/21 P, C-74/21 P, og C-75/21 P	<p>SGL Carbon SE m.fl. mod Kommissionen (appel) Påstande: — Den appellerede dom ophæves. — Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling. — Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	16.06.22
C-265/21	<p>AB et AB-CD Sagen vedrører: 1. Skal begrebet »sager om kontraktforhold« som omhandlet i artikel 5, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »Bruxelles I- forordningen«)</p> <p>a. fortolkes således, at dette kræver, at det fastslås, at en person frivilligt har påtaget sig en retlig forpligtelse over for en anden person, og at denne forpligtelse ligger til grund for sagsøgerens sagsanlæg, også selv om sagsøgte ikke frivilligt har påtaget sig forpligtelsen og/eller ikke frivilligt har påtaget sig forpligtelsen over for sagsøgeren?</p> <p>b. i bekræftende fald, hvilken grad af tilknytning skal der da være mellem den retlige forpligtelse, der frivilligt er påtaget, og sagsøgeren og/eller sagsøgte?</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	16.06.22

	<p>2. Indebærer begrebet »krav«, som sagsøgeren »støtter sig på« – i lighed med det kriterium, som anvendes for at sondre mellem, om et krav henhører under sager om kontraktforhold som omhandlet i Bruxelles Ia-forordningens artikel 5, nr. 1), eller under »sager om erstatning uden for kontrakt« som omhandlet i samme forordnings artikel 5, nr. 3) (C-59/19, præmis 32) – at det skal efterprøves, om en fortolkning af den retlige forpligtelse, der frivilligt er påtaget, forekommer nødvendig for at bedømme sagens realitet?</p> <p>3. Enhører et sagsanlæg, hvorunder en sagsøger ønsker at få fastslået, at denne ejer et gode, som vedkommende er i besiddelse af, på grundlag af to købsaftaler, dvs. en første, som den oprindelige medejer af godet (ægtefælle til sagsøgte, der ligeledes er oprindelig medejer) angiveligt har indgået med den person, som solgte godet til sagsøgeren, og en anden, som de tosidstnævnte har indgået, under sager om kontraktforhold som omhandlet i Bruxelles I-forordningens artikel 5, nr. 1)?</p> <p>a. Forholder det sig anderledes, hvis sagsøgte påberåber sig, at den første aftale ikke var en købsaftale, men en deponeringsaftale?</p> <p>b. Såfremt et af disse tilfælde henhører under sager om kontraktforhold, hvilken kontrakt skal da tages i betragtning ved afgørelsen af, hvilket sted den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt?</p> <p>4. Skal artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) fortolkes således, at den finder anvendelse på den situation, der er omhandlet i det tredje præjudicielle spørgsmål, og hvilken aftale skal der i givet fald tages hensyn til?</p>				
C-704/20 PPU og C-39/21 PPU	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Examen d'office de la rétention) m.fl.</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Gælder der i henhold til EU-retten, særligt artikel 15, stk. 2, i tilbagesendelsesdirektivet ([direktiv 2008/115/EU]) og artikel 9 i modtagelsesdirektivet ([direktiv 2013/33/EU]), sammenholdt med artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [...], en pligt til prøvelse af egen drift, således at retten er forpligtet til på eget initiativ (ex officio) at bedømme, om alle betingelser for frihedsberøvelse er opfyldt, herunder betingelser, hvis opfyldelse udlændingen ikke har bestridt, selv om den pågældende havde mulighed herfor?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	21.06.22
C-267/20	<p>Volvo et DAF Trucks</p> <p>1) Skal artikel 101 TEUF og effektivitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse, hvorefter søgsmålsfristen på 5 år, der er fastsat i direktivets artikel 10, samt artikel 17 om retslig vurdering af tabet, ikke finder anvendelse med tilbagevirkende kraft, idet den fastsætter skæringstidspunktet for den tilbagevirkende kraft på tidspunktet for sanktionen og ikke på tidspunktet for anlæggelsen af søgsmålet[?]</p> <p>2) Skal artikel 22, stk. 2, i direktiv 2014/104/EU og udtrykket »tilbagevirkende kraft« fortolkes således, at direktivets artikel 10 finder anvendelse på et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, der, selv om det er anlagt efter ikrafttrædelsen af direktivet og gennemførelsesbestemmelserne, ikke desto mindre vedrører tidligere faktiske omstændigheder eller sanktioner[?]</p> <p>3) Når der anvendes en bestemmelse som den i artikel 76 i Ley de Defensa de la Competencia (lov om beskyttelse af konkurrencen), skal artikel 17 i direktiv 2014/104/EU om retslig vurdering af tabet da fortolkes således, at der er tale om en processuel bestemmelse, der finder anvendelse i hovedsagen, hvor søgsmålet er anlagt efter ikrafttrædelsen af den nationale gennemførelsesbestemmelse[?]</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	22.06.22
C-534/20	<p>Leistriz</p> <p>1. Skal artikel 38, stk. 3, andet punktum, i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse, herefter »forordning 2016/679«) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en bestemmelse i national lovgivning, i den foreliggende sag § 38, stk. 1 og 2, sammenholdt med § 6, stk. 4, andet punktum, i Bundesdatenschutzgesetz (den tyske forbundslov om databeskyttelse, BDSG), hvorefter den dataansvarliges ordinære opsigelse af databeskyttelsesrådgiverens ansættelsesforhold, idet den dataansvarlige er dennes arbejdsgiver, er ulovlig, uafhængigt af, om opsigelsen skyldes udførelsen af dennes opgaver? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Er artikel 38, stk. 3, andet punktum, i forordning 2016/679 også</p>	Justitsministeriet Erhvervsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	22.06.22

	<p>til hinder for en sådan bestemmelse i national lovgivning, såfremt udpegelsen af databeskyttelsesrådgiveren ikke er obligatorisk i henhold til artikel 37, stk. 1, i forordning 2016/679, men kun i henhold til medlemsstatens lovgivning? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>3. Hviler artikel 38, stk. 3, andet punktum, i forordning 2016/679 på et tilstrækkeligt bemyndigelsesgrundlag, navnlig for så vidt som denne bestemmelse omfatter databeskyttelsesrådgivere, der står i et ansættelsesforhold til den dataansvarlige?</p>				
C-661/20	<p>Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik</p> <p>Påstande:</p> <p>— Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, sammenholdt med artikel 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den har undtaget skovforvaltningsprogrammer og ændringer dertil, lejlighedsvis skovhugst og risikoforebyggende foranstaltninger for skove samt afhjælpning af følgerne af skade forårsaget af naturkatastrofer fra kravet om, at disse, når de kan påvirke Natura 2000-lokaliteter væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på de pågældende lokaliteter under hensyn til bevaringsmålsætningerne for disse lokaliteter.</p> <p>— Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, sammenholdt med artikel 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke har truffet passende foranstaltninger for at forebygge forringelse af levesteder og forstyrrelser med betydelig indvirkning på særligt beskyttede områder, der er udpeget til beskyttelse af tjurere (OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Chočské vrchy SKCHVU050, OCHÚ Horná Orava SKCHVU008, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ Malá Fatra SKCHVU013, OCHÚ Poľana SKCHVU022, OCHÚ Slovenský Raj SKCHVU053, OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051 og OCHÚ Strážovské vrchy SKCHVU028).</p> <p>— Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, idet den ikke har truffet de påkrævede særlige bevaringsforanstaltninger for så vidt angår tjurere levested i områderne OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ SKCHVU013 Malá Fatra og OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051, der er udpeget til beskyttelse af denne art med henblik på at sikre, at den kan overleve og formere sig i sit udbredelsesområde.</p> <p>— Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	22.06.22
C-238/21	<p>Porr Bau</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1. Er artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 til hinder for en national lovgivning, hvorefter affaldsfasens ophør kun indtræder, når affald eller eksisterende stoffer eller heraf udvundne stoffer anvendes direkte som substitution for råstoffer eller produkter fremstillet af primære råstoffer, eller de er blevet forberedt til genanvendelse? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>2. Er artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 til hinder for en national lovgivning, hvorefter affaldsfasens ophør for udgravningsmateriale tidligst kan indtræde, når råstoffer eller produkter fremstillet af primære råstoffer substitueres? Såfremt det første og/eller andet spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>3. Er artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at affaldsfasens ophør for udgravningsmateriale ikke kan indtræde, hvis formelle kriterier (navnlig registrerings- og dokumentationsforpligtelser), som ikke har nogen miljømæssigt relevant indflydelse på den iværksatte foranstaltning, ikke opfyldes, eller ikke opfyldes fuldstændigt, selv om udgravningsmaterialet påviseligt ligger under de grænseværdier</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	22.06.22

	(kvalitetsklasse), der skal overholdes i forbindelse med det planlagte konkrete anvendelsesformål?				
C-259/21	Parlamentet mod Rådet Artikel 15-17, 20 og artikel 59, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2021/92 af 28. januar 2021 om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande 1 annulleres. Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	22.06.22
T-657/20	Ryanair mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 9. juni 2020 om statsstøtte SA.57410 COVID — Recapitalisation of Finnair annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om, at søgsmålet behandles i en fremskyndet procedure som omhandlet i artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.	Transportministeriet	O-sag	Dom	22.06.22